

5. neděle postní A, pro děti

Téma: kapesník

Evangelium: Jan 11, 3

Poznámky: streamováno internetem Odry 2020

Dnes tady mám věc, kterou máme skoro vždycky u sebe. Je to kapesník. Kapesníky máme buď takové **plátěné**, ale také mohou být **papírové**. **Nosíme je v kapse**, proto se asi jmenují kapesníky. **Kdy se z kapsy vytahují?** Když se mám chce smrkat, nebo kýchat. Ale také ještě jindy. Je to tehdy, když **někdo pláče a je třeba mu utírat slzy**.

Jaký se nosil kapesník v době Pána Ježíše, nevíme, ale víme, že ho v tom dnešním příběhu **Ježíš potřeboval**. **Plakal** totiž spolu s ostatními **u hrobu svého přítele Lazara**. Jestli měli všichni kapesník společný a půjčovali si ho, nebo měl každý vlastní, to zase nikdo neví. Trvalo to ale jen chvíli. Ježíš **obrátil své zaslzené oči vzhůru** ke svému Otci, něco mu **pověděl**, pak si **slzy utřel, kapesník odložil** a zavolal směrem k tomu hrobu: „**Lazare, pojd' ven!**“ A Lazar vyšel, možná trochu **omámený, ale živý**.

Toto je, velmi krásný příběh, protože nám vypráví něco o tom, že **Ježíš má moc i nad smrtí**. A smrti se my všichni bojíme. Znamená to, že si jí mát už nemusíme, že **nezůstaneme v hrobě navždycky, ale čeká nás život u Boha**. Ten kapesník je znamením toho, že nám **Ježíš jednou osuší každou naši slzu**. Skončí **každý pláč a každý nářek** a začne království velké radosti. A to proto, že jsme všichni jako Lazar Ježíšovy přátelé.

úkoly:

Zavolejte někomu, kdo by mohl být smutný.

Z papírových kapesníků si vytvořte na stole scénu vzkříšení Lazara. Minimálně tam bude Ježíš Lazar, Marie a Marta. Mohou tam být ale i učedníci. Můžete si vše zahrát jako divadlo.

